

Svetozar Borojević se je rodil 13. 12. 1856 v graničarski družini v hrvaškem kraju Umetić pri Petrinji. Že zgodaj se je zapisal vojaški karieri, bil je odličen učenec in kadet. Leta 1878 je sodeloval pri zasedbi Bosne in Hercegovine, v naslednjih letih pa je svojo kariero uspešno nadaljeval. Ob izbruhu prve svetovne vojne je kot general pehote poveljeval 6. korpusu. V sklopu 4. armade je z njim odšel na rusko bojišče, a mu je bilo že v začetku septembra 1914 zaupano poveljstvo 3. armade, z njo je v zimi 1914/15 uspešno branil položaje v Karpatih.

Maja 1915 v vojno vstopila še Italija. S tem se je odprlo novo, t. i. jugo-zahodno bojišče, in obramba njegovega najjužnejšega dela je bila dodeljena avstro-ogrski 5. armadi. Istočasno je poveljstvo prevzel general Svetozar Borojević. Kljub prvotno drugačnim načrtom se je odločil, da bo poskusil ustaviti Italijane že ob reki Soči. S svojo armado je branil soško fronto od začetnih bojov maja 1915 pa vse do preboja fronte v zgornjem Posočju oktobra 1917.

Kljub premoči v moštvu in orožju, ki jo je imel napadalec, je 5. avstro ogrska armada preprečila italijanskim kraljevim silam, da bi prodrle v notranjost Slovenije in s tem še povečale razdejanje in prisilno begunstvo prebivalstva.

Omenjene armade se je kmalu prijelo ime "Soška armada - Isonzo Armea". Poleti 1917 se je armada razdelila na 1. in 2. soško armado, Borojević pa je postal poveljnik armadne skupine sestavljene iz obeh armad.

Na tem položaju je svojo armadno skupino vodil tudi na novi fronti ob reki Piavi. Februarja 1918 je bil imenovan za maršala. Po neuspešni ofenzivi junija 1918 je bila morala AO vojakov na dnu, vrstili so se upori, dezerterstva, primanjkovale je hrane in orožja. Hkrati je država pospešeno razpadala. 24. oktobra 1918 so Italijani sprožili veliko ofenzivo, med katero pa so se številne AO enote začele organizirano umikati iz fronte. Vsem težavam navkljub je Borojeviću uspevalo zadrževati Italijane še skoraj cel teden.

Z razpadom monarhije je maršal Borojević izstopil iz vojske. Želel se je pridružiti novonastali vojski Kraljevine SHS, vendar kot nekdanji habsburški general ni bil zaželen. Zagrenjen se je umaknil v Avstrijo, pozabljen in obubožan je umrl v Celovcu 23. 5. 1920 .

Bil je prvi in edini nenemški maršal v AO oboroženih silah.